

I. N. D. I. R.
DISSERTATIO THEOLOGICA
ORDINARIA,
DE CONTROVERSIA:
AN RESURRECTIO CHRISTI PER-
TINEAT AD OPUS REDEMPTIO-
NIS NOSTRÆ?
NEC NE?

Quam Dei Opt. Max. Auxilio.

In Regia Universitate Aboënsi,

Pro Stipendiariis publicè examinare decrevit

ENEVALDUS SVENONIUS,

Q. G. A. S. S. Theol. Doct. ac Prof. Primarius,
h. a. Alumn. Regiorum Inspector, nec non Facult.
Theol. Decanus.

R E S P O N D E N T E

LAURENTIO N. URM. GREEN/

Smol. S. R. M. Alumno.

Ad diem 18. Octob. An: gratia M. DC. LXX, IX.

In Audit. Acad. Maximo.

A B O Æ,

Excusa apud Viduam B. Hansonii, Acad. Typogr.

DE COMPTON VERBODEN

REVALDUS STEINONIS

LAURENTIO M. H. H. H. H.

1808

Exemplar des Verzeichnisses der Typen

IN NOMINE JESU HUMILIATI ET EX-
ALTATI PRO NOBIS,

DISQUISITIONIS DE QUÆSTIONE
THEOLOGICA: AN RESURRECTIO
CHRISTI *Jear Ipanre*, PERTINEAT AD
OPUS REDEMPTIONIS NOSTRÆ?
ANNON?

Thesis I.

Quæsiuit à me nuper non nemo
per Literas, quid Ego de hac
novâ controversia sentirem.,
petijtquè à meo in hoc puncto
Religionis qualicunquè judicio
informari. Cui me statim ob-
temperaturum, juxta Manda-
tum Nuncij Apostolici, per Dei gratiam sistere vo-
lui 1. Pet. 3: 15.

Thesis II.

Ut Responſionem feliciùs expediam, sequen-
tia tractationis momenta intueri lubet; (solent e-
nim nonnulli, antequam directè ad quæsitum re-

A

ſpon-

Ipſpondeant, quasdam præmittere hypotheſes, ſuæ
cauſæ ſervientes) erunt igitur membra hujus ſuc-
cinctæ Diſputationis ſeptem. I. *Status controverſia legi-
timè ponendus eſt.* II. *Examen vocabulorum ac pbraſi-
um inſtituendum:* Nam: Errorum genitrix eſt æ-
quivocatio ſemper. III. *Diſtinctiones nonnullæ probè
obſervandæ* IV. *Eadem cautè Applicandæ.* V. *Sententiæ
Patrum ponderandæ.* VI. *Cenſuræ recentiorum theo-
logorum adjungendæ.* VII. *Uſus retinendus.*

Theſis III.

I. *Statum quæſtionis quod concernit, nonnulli
Reſurrectionem Chriſti pertinere ad opus Redem-
ptionis generis humani negant, ex eo quod ſcrip-
tum extat dictum Salvatoris paulò ante mortem
Joh. 19: 30, Conſummatum eſt. Quidam affirmant,
ex dicto apoſtoli, I. Cor. 15: 14. 17. 18. Si Chriſtus
non reſurrexit, vana eſt prædicatio noſtra, vana fides
veſtra, eſtis adhuc in peccatis veſtris, imò perditioni ſunt
qui in Chriſto obdormivere.*

Theſis IV.

II. a. Verbum *Redimere*, expendendū venit, quip-
pè quod verbum ſuâ compositione ſonat quaſi ite-
rum *Emerere*, quod ante à nobis in alienum domi-
nium jure aut aliter tranſivit: Sic Judæi, res Deo
offerendas minusq; ad offerendum idoneas, quas
tamen

ramen alioquin non libentèr amittebant, jubebantur *Redimere* Num. 18: 15.

Thesis V.

Haud rarò, penes etiam Authores profanos, hoc verbū significat *Liberare*, ab eo quod vel in bello capti & in servitutem venditi, aut rapti redimebantur, vel terrore immisso & vi, vel numeratā pecuniā aut certo pretio dato, quarum postrema significatio scriptoribus sacris valdè familiaris est ubi agitur de Redemptione generis humani ē potestate hostium infernalium. Conf. Exod. 6: 6. Jer. 15: 21. Psal. 55: 19. Job. 5: 20. Psal. 49: 8. Psal. 103: 4. Psal. 130: 7. 8. Gal. 3: 13. c. 4: 4, 5. Tit. 2: 14. 1. Pet. 1: 18. Apoc. 5: 9. &c.

Thesis VI.

β. Nomen Redemptio nonnunquam (α) ipsum liberationis actum significat, aliàs (β) jus aut potestatem liberandi aliquem, deniq; (γ) pretium ipsum denotat, quo quis redimitur, ut ex collatione dictorum Exod. 21: 30, c. 30: 12. Job. 36: 18. Esa. 43: 3. Ruth. 4: 6, Matth. 20: 28. &c, constat. In quorum postremo, singula momenta Redemptionis nostræ seu satisfactionis pro peccatis totius mundi à Christo præstitæ concurrunt. conf. Marc. 10: 15. 1. Tim. 2: 6.

Thesis VII.

Porro, 4. Redemptio, λύτρωσις ἀπὸ λύτρωσις, præter actum & cœtera duo indigitata prius, Liberationē ipsam aut potius libertatem jam partam denotat, ut [Luc. 1: 68. c. 2: 28. Luc. 21: 28. Appropinquat Redemptio vestra, id est, Liberatio plena & ultima. Conf. 1. Cor. 1: 30. Rom. 8: 23. Eph. 1: 7. Col. 1: 14. *In quo habemus Redemptionem per sanguinem ipsius, Remissionem peccatorum, secundum divitiarum gratia ipsius.* Ubi Nota: quod indicetur h. l. liberatio in hac virâ inchoata, nempe justificatio, ut antea ex cant. Zach. observatum, consummata vero allegato loco Luc, 21. Eph. 4 30. At Heb. 9: 12, utraq; subinferrur. Sed v. 15. Redemptio significat expiationem peccatorum per satisfactionem morte Christi factam. Sic Rom. 3: 24. Redemptio non ipsam Christi passionem solum, ut volunt Papicolæ *Colonienses*, sed & ipsam Liberationem seu Redemptionem à peccatis, ut constaret ex v. seq. 25. *Quem Deus proposuit propitiatorium per fidem in ipsius sanguine*, quod sc. hac Redemptione eatenus justificamur, quatenus ille nobis, sc. Filius Dei, sanguinem, passionem ac mortem ejus intuitibus ac fide apprehendentibus, Patrem iratum ob transgressionem nostras, reconciliat. Docet er-

go istam Redemptionem esse non solum satisfacti-
onem pro omnibus nostris peccatis, originali-
bus & actualibus, Cont. Pont. sed & Reconciliatio-
nem ac partam acceptamque amicitiam cum Deo
tinuam, quæ est ipsa justificatio seu absolutio à pec-
catis nostris.

Thesis VIII.

γ. *Vox Redemptor*, Heb. *Goël* α. primò significat pro-
pinquum, qui jus habet redimendi bona ab alte-
ro propinquo vendita, Lev. 25: 25. 26. Num. 5: 8. β.
Deinceps notat propinquum vindicem sanguinis
effusi ab occidore, Num. 35: 19. quò respexit jobus
c. 19: 25. Nec non porro γ. Liberatorem quem-
cunq; Jer. 50: 34. Ela. 41: 14. c. 43: 14. Act. 7: 35. Po-
stremo δ. Nomen *Redemptoris* Iesu Christo Domi-
no nostro propriissimè convenit, denotat enim
jam talem vindicem, qui cum redimendis con-
sanguinitate junctus est, tum pretium verum,
pro Redimendis interponit, Ela. 59. 20. Unde Opus
Redemptionis soli Christo tribuitur Psal. 49: 8. 9.
Tit. 2. 1. 1. Pet. 1. 18. 19. &c.

Thesis IX.

111. Unde & ex his examinatis constat *Distin-*
guendum esse inter 1. *Redemptionem strictè* dictam, &
Latè sumptam: illa est, quando dicimur *Redempti*
pretioso sanguine Christi 1. Pet. 1. 18. 19. *Passione* Chri-
sti seu

*st*ileu *vulneribus ejus sanati. Esa. 53: 5. quando Christus di-*
citur mortuus vel traditus in mortem, propter peccata no-
stra Rom. 4: 25. In summâ: Huc pertinent omnia illa
argumenta, quæ solent Nostrates usurpare contra
Socinianos, dum quæritur, utrum Christi Redem-
ptio vera sit & propriè ita dicta, interventu veri
pretij pro nostris peccatis soluti facta? Quam hi
negant, nos affirmamus, ex ἀπολαύσει Christi desi-
gnatione 1. Cor. 6: 20. c. 7, 23. 2. Pet. 2: 1. Ἀλύτῃς per-
soluti commemoratione Matth. 20. 24. Marc. 10.
45. Ex ἀνπλύτῃς denominatione, 1. Tim. 2: 5. 6. Ela.
43: 3. E descriptione λυτρώσεως Luc. 24: 21. Tit. 2:
14. 1. Pet. 1: 18. & ἀπλυτρώσεως emphasi Rom. 3: 24. 1.
Cor. 1: 3. Eph. 1: 7. Col. 1: 14. &c. Hæc urgere sole-
mus & alia etiam argumenta contra Neophotinianos,
quorum spiritus vertiginis, meritum mortis Chri-
sti pretiosissimum, infinitis astutijs obscurare non
solum, sed & labefactare satagit.

Thesis X.

Hæc, est illa Redemptio, quæ usurpatur pro
Restauracione totâ, totius generis humani, adeoque
non solum pro Christi passione & morte, sed &
vel maximè pro gloriosâ Christi Resurrectione, pro-
ut hæc ambo salutis nostræ Asyla sæpè conjun-
guntur, utpote Rom. 4: 25. Christus traditus est pro-
pter

pter peccata nostra, & resurrexit propter justificationem nostram. Item: Rom. 5: 10. Si cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filij ejus: multo magis reconciliati, salvi erimus in vita ejus. Haud obscure innuens: Si Christus in morte mansisset, ipsum neq; justitiam promereri nequè nobis conferre potuisse, ac proinde ad nostri Redemptionem à peccatis, seu justificationem, omnino necessariam fuisse Resurrectionem Christi & vitam ejus, ut sic morti esset mors Hof. 13. utroq; modo, moriendo sc, & resurgendo, 1. Cor. 15. 54. &c. conf. Pl. 110: 7, Luc. 18: 33. Rom. 14: 9.

Thesis XI.

II. *Distinguendum* h. l. erit inter *satisfactionem ipsam* pro nostris peccatis passione & morte Christi sufficienter peractam in arâ crucis ac statu exinationis; & *Eductionem triumphalem*, factam per descensum ad inferos, Resurrectionem suam & reliquos actus in statu exaltationis. Conf. Aug. Conf. & Form. Concordiæ. Fundatur enim hæc distinctio in exemplo liberationis captivi ex carcere: quâ similitudine scriptura S. sæpè utitur: in nostrâ namque spirituali Redemptione invenitur 1. *Objectum* Redemptionis, sc. *captivi*, omnes homines Zach. 9: 11. Gal. 3: 10. II. *Causa* principalis nostræ redem-

NB

redemptionis est *Redemptor Christus*, ἰλασθῆριον ἡμῶν
Rom. 3: 24. Et propitiatio pro peccatis nostris & totius
mundi 1. Joh. 2: 1. II. *Causa instrumentalis* sive medium
Redemptionis, est *sanguis Christi*, qui alias *sanguis testa-*
menti, & *sanguis Filij Dei* dicitur, Eph. 1: 7. Col. 1: 14. 1.
Joh. 1: 7. Heb. 9: 13. ubi & alibi vox *sanguinis* συνελ-
δομικῶς totam Christi passionem denotat, dum sc.
sanguini Filij Dei nostra Redemptio, justificatio, re-
missio peccatorum, emundatio & cœteræ salutis
nostræ partes adscribuntur. IV. *Terminus* à quo
est captivitas ipsa, vel ipse *carcer*, infernus, seu La-
cus in quo non est aqua Zach. 9: 11. V. *Custos* car-
ceris est diabolus, à quo Christus nos potentissimè
redemit & liberavit, Ose. 13: 14. VI. Pretium quo
sumus liberati est pretiosus Christi sanguis, effusus,
1. Pet. 1: 18. 19. &c. VII. *Gloriosus Eductor* ex captivitate
est Christus Triumphator 1. Cor. 15: 54. seqq. quid
enim per Deum immortalem conduxisset numera-
ri pecuniam & solvi pretium pro liberando ca-
ptivo, quem Rex reportatâ victoriâ non posset se-
cum per Triumphum educere? Quod ipse Apo-
stolus ad Resurrectionis negotium accommodat,
1. Cor. 15. conf. Col. 1: 13.

Thesis XII.

III. Ideoque de cœtero, *Distinguendum* est, in-
ter hos actus *Redemptionis nostræ à Christo per mor-*

tem *Resurrectionem* peractæ in sensu diviso, ut jama factum, & sensu conjuncto, per quandam communicationem & participationē meriti, quæ *περιχώρησις* fundatur α. in omnibus dictis scripturæ, ubi meritū Mortis & Resurrectionis Christi conjunguntur, quo spectat etiam locus maximè emphaticus, 2. Tim. 1:10 *καταργησεν ὁ μὲν τὸν θάνατον, Φωτισάσης δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου.* β. In unione personali, quæ nunquam, neque in triduo mortis soluta est, 1. Pet. 3:18. 19.

Thesis XIII.

iv. *Applicatio Distinctionum* allatarum ad propositam quæstionem in his consistit α. Si loquamur de Redemptione *strictius* intellectā, locum habet illud: *Consummatum est* loh. 19:30. Scil. quæcunque per prophetas nunciata fuerunt de passionibus & ipsā morte Christi, quæ jam jam instabat dum hanc vocem edidit, per expirationem factam aliās impediendam, illa jam omnia habuere suum complementū. Quod a. possit passio & mors considerari seorsim, patet ex tenore verborū successivo, Luc. 24:26. *Nonne hac omnia oportuit Christū pati, & ingredi in gloriā suam, sc. deinceps.* Sin verò loquamur de Redemptione *latius* usurpatā, rectè dico: *Quod Resurrectio Christi omninò pertineat ad opus Redemptionis nostræ* Rom. 4:25. *Mortuus est propter peccata nostra & resurrexit propter justificationem nostrā, conf. 2. Cor. 15:14. 17. 18.*

Thesis XIV.

β. Loquendo de voce *Redemptionis* pro morte Christi & persoluto pretio judico, quamvis non possim dicere in abstracto, mors Christi est Resurrectio ejus, & vice versâ, quia sunt duo actus unius redemptoris, tempore distincti & statibus divisi, aliud n. est numerare pecuniam pro captivo, aliud eundem è carcere processu victorioso deducere; prius præstitit salvator noster per satisfactionem in morte præstitam, posterius per exaltationem capitis, in descensu, Resurrectione, assensu & sessione ad dextram patris, cui se totum victorem, ultimò in cœlis, factâ prius victrice apparitione penes inferos & terricolas, gloriosissimè præsentavit, Pl. 110:7.

Thesis XV.

γ. Attamen *in concreto* juxta Analogiam fidei rectè dico: Christus moriendo pro peccatis nostris & resurgendo propter justificationem nostram est *Noster Redemptor*, quinimò rectè etiam dico, Resurrectionem Christi pertinere ad opus Redemptionis nostræ etiam *strictius* usurpatæ, quoad meritum, ut patebit ex censurâ Theologorum orthodoxorum, & insuper hoc Syllogismo theologico ex Rom. 4:25. collecto: *Per quod habemus Remissionem peccatorum, per id habemus* justifi-

justificationem: Nam ubi remissio peccatorum, ibi
vita & salus, Luth. in Min. Cathec. At per mortem
satisfactoriam Christi, habemus remissionem pec-
catorum. Ergò, per eandem habemus justifica-
tionem. Et vice versâ: per quod habemus justifi-
cationem, per id habemus remissionem peccato-
rum: Atqui per Resurrectionem Christi habemus
justificationē: ergò per eandem habemus remissio-
nem peccatorum. Denique ad explicandam hanc
περιχαράριον conducit, quod Christus Redemptor no-
ster retinere voluerit in corpore suo etiam post re-
surrectionem suam, vulnera & vibices clavorum,
licet dispensativè, &c. Deniq; distinctio inter redem-
ptionem ipsam & redemptionis opus ferè coincidit
cum priori, nisi quòd ad hoc referri possit, si placet,
Christus destinatus, promissus, natus, passus, crucifi-
xus, mortuus, resuscitatus, erectus in gloriam, se-
dens ad dextram Patris, & interpellans pro nobis,
Redemptio ipsa, subdividi potest, in CRUENTAM,
Zach 9:11. &c. Et GLORIOSAM seu incruentā, Col. 2:15.

Thesis XVI.

V. Sententia S. Patrum sunt seqq. Orig. lib. 1. in Hiob. scribit:
Christus ad terras veniens, in humano corpore passiones susti-
nuit pro omnium hominum salute, ut per Passionem mor-
tem interficeret: & per Resurrectionem, recidivam cunctis
vitam ostenderet. *Quomodo autem idem noster dux vita vitā no-*

hū ostendit indicat ipse hū verbū: *Vivo ego & vos vivetis*, Ioh. 14:19.

Vigilius contra Eutychem: quia morti succumbere oportebat mediatorem per illud, quod hominis habebat: & mortem revincere, per id quod divinitatis tenebat. Quemadmodum enim Nestorius divisit naturas unionem personalem destruendo: & è diametrum, Eutyches confudit Naturas, earum alteram absorbendo: Catholici verò seu orthodoxi asseveraverint, essentiā utriusq; naturā manente integrā, unāquamq; tamen naturam agere cum communicatione alterius quod cuiusq; propriū est. Ita in opere Redemptionis nostrae distincti actus manent, Mors & Resurrectio Christi, sed tamē in acquisitione salutis nostrae proximē concurrūt & intimē cooperantur.

Leo Serm. 1. de Nat. Dom. scribit: Ad rependendum nostrae conditionis debitum, natura inviolabilis, natura est unita possibilis Deusq; verus & homo verus in unitatem persona temperatur, ut, quod nostris remediis congruebat, unus atque idem Dei hominumq; mediator, & mori posset ex uno, & resurgere ex altero: quae verba mententur eandem *Trin.*

Thesis XVII.

vi. *Censura Recentiorum Theologorum* quoq; meum hoc quaecunq; iudicium non solum declarabunt, sed & ex asse probabunt. B. Dn. D. Aegidius Hunnius Prof. Wit. in cap. 4. ad Rom. v. 15. sic scribit: Pertinet igitur haec quoque (Resurrectio sc. Christi) ad justificationis negotium, sicut infra quoque docet: hoc inquit est verbum fidei quod predicamus, nempe si confessus fueris ore tuo Dominum Iesum, & credideris in corde tuo, quod Deus illum excitavit à mortuis, salvus eris: Et rursum Phil. 3. Quae mihi lucra erant, pro damnis

reputo, ut reperiar in illo, non habens meam justitiam
 ex lege, sed eam qua est per fidem Christi, ut cognoscam
 illam, & potentiam resurrectionis ejus, & communio-
 nem passionum ejus, ergo circa causam justificationis me-
 ritoriam conjungi videmus, & passionem & resurrex-
 tionem Christi: nam etsi mors ejus sufficientissimum fuit
 λύτρον pro expiatione injustitiae & reparatione justitiae,
 tamen non frustra Paulus resurrectionem quoque conjun-
 git: per hanc enim innotuit & declaratum est, quod
 omnes hostes, peccatum, Satanam & mortem devicerit:
 qui si non resurrexisset, manifestum fuisset indicium,
 ipsum non vicisse mortem; sed potius à morte supera-
 tum: & proinde si mortem non vicisset, tum nequè
 eum, qui mortis in nos habebat imperium, id est, diabo-
 lum: itaque nec peccatum, cujus stipendium est mors,
 plenè expiasset; quandoquidem expiato peccato, morti
 nullus est amplius locus reliquus. Ut palàm sit non
 posse, nec debere Resurrectionem Christi à MERITO
 JUSTITIÆ NOBIS PARTÈ excludi. Et hic Synecdo-
 che usitata in 8. literis observanda venit. Interdum enim
 scriptura justificationem tribuit obedientiae Christi, quam
 legi praeiitit, ut Rom. 5. Gal. 4. Interdum passioni &
 sanguini ejus, ut 1. Iob. 2. Interdum Resurrectioni, ut
 hoc in capite. Quibus omnibus tamen κατὰ συνεχδοχὴν
 totum meritum Christi includitur & intelligitur. Christus

enim totus est noster una cum omnibus quae in terris fecit & passus est, obedientia, passione, morte & resurrectione sua; non modo sufficientem, sed & superabundantem satisfactionem pro totius mundi peccatis humano generi acquirens, ut ex uberante peccato, magis exuberet gratia. Rom. 5.

Thefis XVIII.

B. Dn. D. David Rungius, Prof. itidem Witteb. in eundem allegatum locum sic commentatur Disp. vii. in Epist. ad Rom. Hic queritur, quidnam credere debemus, ut imputationem iustitiae consequamur: Respondet Apostolus, credentibus in eum qui suscitavit Christum a mortuis, qui traditus est propter peccata nostra, & resurrexit propter justificationem nostram. Proprium igitur fidei iustificantis obiectum est Christi obedientia & meritum, passione, morte, Resurrectione ac caeteris operibus Redemptionis partum, quod fides non tantum credit factum esse, cum hoc etiam impij hypocritae credant, aliosque doceant, ipsimet omni iustitia carentes, sed simul credit vera Fides sibi quoque acquisitum hoc esse bonum idque amplectitur, & iudicio Dei opponit, & in vulneribus Christi securè acquiescit, Nec divellenda sunt membra dicti pauli, quasi mors Christi ad solam peccatorum remissionem, resurrectio at justificationem pertineat. Ipsa enim justificatio nihil aliud est, quam peccatorum remissio, & iustitia atque obedientia Christi imputatio,

ratio, Act. 13. Rom. 4: 8. Ideò scriptura promiscuè modò uni modò alteri factò atque operi Christi tribuit tam remissionem peccatorum, quam justificationem nostram, Rom. 5: 9, 1. Ioh. 1: 7.

Thesis XIX.

B. Dn. D. Ioh. Quistorpius, Prof. Rostock. in cap. 4. v. 25. ad Rom. annotavit hæc verba: *Particula ET hic exegetica est: non enim alius effectus peculiaris mortis, aliisque Resurrectionis Christi esse affirmatur; Sic morti Christi mandatio à peccatis, 1. Ioh. 1: 7. Et justificatio Rom. 5: 9. Resurrectioni utrumque 1. Cor. 15: 26. 27. 28. tribuitur.* Hæc testimonia sufficiunt juxta illud: in ore duorum aut trium, Matth. 18.

Hinc tandem argumentor in hunc ulterius modū:

Acquisita Et applicanda Remissio peccatorum Et justificatio, est nostra Redemptio: atqui Resurrectio Christi est acquisita Et applicanda remissio peccatorum Et justificatio. E. Resurrectio Christi est nostra Redemptio.

Major prob. ex verbis Rungii. Minor ex allegatis dictis à Quistorp, quod erat demonstrandum.

Thesis XX.

VII. *Ufus tandem succedit 1. quia tanto Christi merito justificamur, ejque in solidum adscribitur*
cecu

ceū causæ meritoria (nota jam vocem PERTINET)
universum salutis nostræ acquisitum negotium ;
hoc ipso omne meritum humanum quocunque
nomine veniat ; à justificatione & salvatione nostrâ
excluditur. Conf. Act. 13: 38. Gal. 2: 24. cap. 5: 4.
11. Redemptio nostra abundantissima, inexhau-
stum consolationis fontem aperit omnibus per-
turbatis & contritis conscientiis, in gravissimis ten-
tationibus de peccatorum multitudine ac atroci-
rate, irâ Dei peccatis infinitè irascentis, de æter-
nâ condemnatione & similibus : Hic enim adest
sanguis fratris nostri & simul Filii Dei expiatorius,
cujus unica guttula nobis redimendis, quo ad *Val-*
lorem, sufficeret juxta Canticum Germ.

Dein Blut der Edle Gasse/
Hat solche Stärk und Krafft/
Daß auch ein Tröpflein kleine/
Die ganze Welde kan reine, &c.

Nisi Deo Opt. Max. quoad Decretum, placuisset
superabundantè effuso JESU Christi sanguine,
morte & Resurrectione nos redimere Luc. 24: 28;
Cui mortuo, resuscitato ac vivo, vivorum ac mor-
tutorum Domino, Rom. 14: 9. Citra omnem vel
Nestorianismum vel Evthychianismum credendo
Redemptori nostro,

Sit laus, honor & gloria, in secula seculorum.
AMEN!